

בג"ץ 7061/16, בג"ץ
4358/16, בג"ץ 4356/16
בפני כב' מותב הש' דנציגר,
מזוז וברון
קבוע לדין ביום 20.3.2017

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

עמותת "גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע"

המבקשת:

ע"י ב"כ עוה"ד מיכל לופט ו/או אסנת כהן-ליפשיץ ו/או
סטפאני בן-נון ו/או מורן גור
רחוב הרכבת 42 תל אביב, 6777008
טלפון: 03-6244120; פקס: 03-6244130

בעניין:

בג"ץ 4356/16

העותר:

חסאן מצלאח ת.ז. [REDACTED]
ע"י ב"כ עוה"ד רעות אביטל ו/או גיא אבני
מרחוב הארזים 73, נתיבות
טל: 08-9319310; פקס: 08-8020015

בג"ץ 7061/16, בג"ץ

4358/16

העותר:

אברהים מרואן לוזון ת.ז. [REDACTED]
ע"י ב"כ עוה"ד רעות אביטל ו/או גיא אבני
מרחוב הארזים 73, נתיבות
טל: 08-9319310; פקס: 08-8020015

- נ ג ד -

המשיבים:

1. שר הביטחון
 2. משרד הביטחון
 3. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
- כולם ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רחוב צלאח א-דין 31, ירושלים
טל: 02-6466590, פקס: 02-6467011

בקשה להצטרף כ"ידיד בית המשפט"

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקשת להצטרף במעמד "ידיד בית המשפט" לעתירות שבכותרת, אשר דיון מאוחד בעניינן ייערך בפני כב' מותב השופטים דנציגר, מזוז וברון ביום 20.3.2017. עם קבלת ההצטרפות, המבקשת תבקש להגיש חוות דעת כתובה בעניין נשוא העתירות, וככל שבית המשפט יראה לנכון, גם להביא את טיעוניה בעל פה במסגרת הדיון.

כללי

1. העותרים בעתירות נשוא הכותרת הם שני תושבי עזה אשר בבעלותם סחורות שהוחרמו על ידי המשיבים במהלך שנת 2016, בעת כניסתן לרצועת עזה דרך מעבר "כרם שלום". בעתירותיהם הם מבקשים מבית משפט נכבד זה ליתן צו-על-תנאי המורה למשיבים לנמק מדוע לא יבוטלו צווי ההחרמה ומדוע לא יושבו הסחורות לידי העותרים. כמו כן התבקש, וניתן, צו ביניים המונע מהמשיבים לעשות כל שימוש בסחורות שהוחרמו, עד למתן החלטה אחרת.
2. העתירות מעלות כמובן מחלוקות עובדתיות בין הצדדים, שאין בדעת המבקשת להתייחס אליהן או לחוות דעתה לגביהן. יחד עם זאת, לדעת המבקשת העתירות מעלות **סוגיה רחבה וחשובה הנוגעת לרשימת הציוד ה"דו-שימושי" שכניסתו לעזה מותנית ברישיון מוקדם, ולסמכות המשיבים לתפוס ולהחרים ציוד המוגדר כ"דו-שימושי" ואשר לא קיבל רישיון כזה.** נוכח מומחיותה של המבקשת בסוגיות הנוגעות לתנועת אנשים וסחורות בין ישראל לרצועת עזה ונוכח המידע הרב שהצטבר באמתחתה ביחס לנושא זה, מתבקש בית המשפט הנכבד לאפשר לה להציג את עמדתה המקצועית בטרם ייתן את הכרעתו הסופית בעתירה.

המבקשת

3. המבקשת, "עמותת גישה", הינה עמותה רשומה הפועלת בישראל מזה עשר שנים לקידום והגנה על הזכות לחופש תנועה של פלסטינים, במיוחד תושבי רצועת עזה. כמו כן, עוסקת העמותה באיסוף מידע, ניתוח ומעקב אחר היבטים שונים של שליטת ישראל על חיי היום-יום של תושבי הרצועה כגון ההכנסה וההוצאה של סחורות מרצועת עזה, אספקתן של תשתיות בסיסיות כחשמל, מים, גז ודלקים, פעילות ב"אזור החיץ" ובמרחב הימי, פעילות מעברי היבשה וכדומה.
4. לצורך מימוש מטרותיה האמורות, פועלת המבקשת באמצעים משפטיים וציבוריים כגון מתן ייעוץ משפטי לפונים, התכתבויות והתדיינויות עם גורמי ממשל ונבחרי ציבור, הגשת עתירות פרטניות ועקרוניות וביצוע מחקרי עומק ביחס למדדי השליטה השונים של ישראל על תושבי רצועת עזה. לשם כך עומדת המבקשת בקשר שוטף עם מגוון רחב של קהלים, ביניהם משרדי ממשלה ישראלים, ארגונים בינלאומיים, ארגוני חברה אזרחית ומובילי המשק והכלכלה בעזה, יצרנים, תעשיינים וסוחרים בגדה המערבית ובישראל, וכן דיפלומטים ומובילי דעת קהל. פרטים על אודות העמותה, מטרותיה ופועלה ניתן למצוא באתר האינטרנט של העמותה: <http://gisha.org/he>.

עיסוקה של המבקשת בסוגיית הכנסת ציוד "דו-שימושי" לרצועת עזה

5. במהלך השנים האחרונות ניהלה המבקשת התדיינויות רבות עם המשיבים בנוגע למגבלות שהוטלו על הכנסת סחורות לרצועת עזה. המבקשת לקחה חלק בעתירות עקרוניות במסגרתן הדגיש בית המשפט הנכבד את חובת המדינה להבטיח ולאפשר אספקה סדורה של סחורות לתושבי רצועת עזה, נוכח שליטתה על מעברי הגבול עם הרצועה (בג"ץ 5841/06 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר הביטחון** (פורסם בנבו, 13.3.2007); בג"ץ 9132/07 **אלבסיוני נ' ראש**

הממשלה (פורסם בנבו, 30.1.2008). המבקשת גם פעלה לחשיפת מדיניות המשיבים בנוגע לתנועת סחורות לתוך רצועת עזה (עע"מ 3300/11 **מדינת ישראל- משרד הביטחון נ' גישה- מרכז לשמירה על הזכות לנוע**) (פורסם בנבו, 5.9.2012) והובילה לפרסום עשרות נהלים הנוגעים לתנועת אנשים וסחורות בין ישראל לרצועת עזה (עת"מ 51147-05-14 **גישה נ' מתפ"ש**; עת"מ 68189-12-14 **גישה נ' המנהל האזרחי**).

6. באופן ספציפי פועלת המבקשת בשנים האחרונות לאיסוף מידע, ניתוח ומעקב אחר ההגבלות על ההכנסה לעזה של ציוד המוגדר על ידי ישראל כ"דו-שימושי", במובן זה שלצד השימוש האזרחי והלגיטימי בו עלול להיעשות בו גם שימוש צבאי. לשם כך המבקשת עומדת בקשר הן עם סוחרים ויצרנים ברצועת עזה, הן עם סוחרים בישראל והן עם רשויות ממשל וארגונים בינלאומיים.

7. להלן יוצג מקצת מהמידע והידע שצברה המבקשת בנושא האמור, ואשר ראוי כי יובא בפני בית המשפט הנכבד בטרם יכריע בעתירות נשוא הבקשה. ככל שתתקבל בקשת ההצטרפות, המבקשת תפרט את האמור ותצרף מסמכים רלוונטיים, בחוות הדעת הכתובה שתועבר. להלן המידע:

א. במשך שנים פעלו המשיבים להגביל את הכנסתם לעזה של פריטים שהם הגדירו "דו-שימושיים", מבלי שפריטים אלו הופיעו כנדרש בצו הפיקוח על יצוא ביטחוני (ציוד דו-שימושי מפקח המועבר לשטחי האחריות האזרחית הפלשתינית), תשס"ט-2008 (להלן: **הצו**). כך, סוחרים מרצועת עזה, ישראל והגדה המערבית לא ידעו מהו אותו ציוד אשר מבחינת ישראל צריך להשיג לגביו רישיון מוקדם בטרם ניתן להכניסו לעזה. רק לאחר פניות של המבקשת, במהלך שנת 2015 תוקן הצו פעמיים.

ב. הצו כולל רשימה ארוכה ביותר של פריטים, חומרים וסוגי סחורות הנחשבים על ידי המדינה כ"דו-שימושיים". **בשנים האחרונות הרשימה הלכה והתארכה, והיא חורגת מהסטנדרט הבינלאומי לציוד "דו-שימושי" הקבוע בהסכם ואסנר** (<https://goo.gl/XL78gR>). כיום מוטלת באופן רשמי מגבלה על הכנסתם לעזה של 118 סוגי פריטים.

ג. הצו כולל **פריטים שהגדרתם כה עמומה ורחבה**, שבמקרים רבים אדם מן היישוב אינו יכול לדעת אם פריט מסוים אכן נחשב ציוד "דו-שימושי". כך למשל, פריט מס' 27 לתוספת הראשונה בצו קובע כי כל מה שעלול להיחשב כ"ציוד תקשורת, ציוד תומך תקשורת או ציוד המכיל פונקציות תקשורת"- ייחשב כציוד "דו-שימושי". ברי כי אף אדם שעיסוקו במסחר אינו יכול לדעת בוודאות לגבי כל פריט ציוד האם הוא נכנס לקטגוריה זו או לא.

ד. בפועל, **המשיבים מרחיבים את הכתוב בצו על דעת עצמם ומתייחסים גם לסוגי חומרים וסחורות שאינם מופיעים ברשימה, כציוד "דו-שימושי"**. כך למשל, בתוך המגבלה על הכנסת "מדים, סמלים ותגים" (פריט מס' 56 לתוספת הראשונה), כוללים המשיבים גם בגדים אופנתיים עם הדפס מנומר שמבקשים תושבי עזה להכניס לרצועה לצרכי מסחר. וכפי שהעתירות דגן מראות, בתוך המגבלה על הכנסת "כלי רכב...לרבות

כלי רכב 4X4, כלי רכב דו-גלגליים וכלי ציוד מיכני הנדסי" (פריט מס' 34 לתוספת השנייה), **כוללים המשיבים גם הגבלה על הכנסת חומרי חילוף לרכבים, כגון מנועים, למרות שחומרי חילוף אינם כתובים שחור על גבי לבן בצו.** במקרה אחר שהגיע לידעת המבקשת, אסרו המשיבים על הכנסת שמנים למנועי רכבים, למרות ששמנים אלו אינם מופיעים ברשימה.

ה. רשימת הציוד הדו שימושי הקבועה בצו **לא פורסמה בשפה הערבית או האנגלית** על ידי המשיבים. המבקשת טרחה והביאה מיוזמתה לתרגום הרשימה לערבית, נוכח חשיבות הבנתה על ידי תושבי עזה המבקשים להכניס סחורות לרצועה.

ו. רשימת הציוד הדו שימושי הקבועה בצו **אינה זמינה באתר המתפ"ש** או באתר משרד הביטחון. לתושבי עזה ולציבור נרחב נוסף אין גישה לרשימה (אלא אם הם נכנסים לאתר עמותת "גישה").

ז. כפי שהמשיבים הודו בתגובתם לעתירות, **למשיבים אין הנחיות מנהליות המפרטות את אופן הפעלת סמכותם להגביל את כניסתו של ציוד דו-שימושי לרצועת עזה.** רק בעקבות פנייה מטעם המבקשת הם הודו כי נוהל בנושא שפורסם ויושם החל משנת 2010, איננו בתוקף.

ח. לפיכך, אין ברשות תושבי עזה שום מידע רשמי באשר לאופן הגשת בקשות לקבלת רישיון להכנסת ציוד דו שימושי, אופן הטיפול בהן על ידי נציגי המתפ"ש השונים ופרטי התקשרות עמם. המבקשת אמנם הצליחה להשיג העתקים מחלק מן הטפסים אותם צריכים תושבי עזה למלא בעת הגשת בקשות להכנסת ציוד דו-שימושי, אך **טפסים לא פורסמו בשום מקום על ידי המשיבים והם אינם זמינים לתושבי עזה.** כלל הטפסים כתובים בעברית.

ט. באשר לנושא ההחרמות, ייאמר בקצרה כי **חוק הפיקוח על הייצוא הביטחוני, התשס"ז-2007, אינו כולל סנקציה של החרמת רכוש** רק מן הטעם שלא נתקבל רישיון מוקדם להכניסו לרצועת עזה. על מנת לאזן כראוי עם חופש העיסוק וזכות הקניין של הפרט, המחוקק קבע **רשימה סגורה של סנקציות** שניתן להטיל במקרה שכזה- עבירה פלילית, קנס אזרחי או עיצום כספי.

י. המשיבים עושים שימוש בסמכות ההחרמה הקבועה בתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 וכיום בחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016, גם במקרים בהם כל חטאו של בעל הסחורה היה שלא השיג לפני כן רישיון מוקדם להכנסת הציוד (גם כאשר ערך תיאום מוקדם מול הרשויות לשם הכנסת הסחורה במועד מסוים). המשיבים אישרו, לשאלת המבקשת, כי מבין ההשגות הרבות שהוגשו בשנים האחרונות על תפיסת רכוש המיועד לרצועת עזה, מעטות מתקבלות ומרבית הסחורות מוחרמות.

יא. כפי שנמסר למבקשת וכפי שעלה בפסיקה, למשיבים יש נהלים המסדירים את סוגיית ההחרמות אך הם מסרבים לחשוף אותם לציבור.

8. לאור האמור ברור כי בידי המבקשת מידע חיוני רב הנוגע לרשימות הציוד הדו-שימושי ולאופן התנהלות המשיבים ביחס להגשת בקשות לרישיונות ולהחרמת ציוד שלא קיבל רישיון כאמור. בשל המומחיות וההתמקצעות של המבקשת בעניין זה, והיכרותה המעמיקה עם המטריה, מבקשת היא להצטרף כ"ידיד בית המשפט" לעתירות שבכותרת ולהציג היבטים עקרוניים שיש בהם כדי להשליך על ההכרעה בעתירות.

צירוף המבקשת כ"ידיד בית המשפט"

9. הפסיקה בישראל הכירה בקיומו של מוסד "ידיד בית המשפט" (Amicus Curiae) ובסמכותו של בית המשפט לצרף אדם או גוף כ"ידיד בית המשפט" בעניין מ"ח 7929/96 קוזלי נ' מ"י, פ"ד נג (1) 529, 554 (1999) (להלן: עניין קוזלי):

"מקום בו ישנו גוף ציבורי – שאמנם אינו צד ישיר להליך – אך יש לו אינטרס רחב בפתרון ההליך והיכרות עם המטריה הנדונה, הרי שיינתן לאותו הגוף להשמיע עמדתו בנדון בצד העותר, לו יש נגיעה אישית או ישירה לעניין... בכך, יינתן ביטוי לאותם הגורמים המייצגים והמומחים, שיש להם עניין בנושא הדיון ויש בידיהם, בה בעת, לסייע לבית המשפט בגיבוש עמדה והלכה המשקפת נאמנה את מגוון המצבים והבעיות שבסוגיה שבפניו."

10. תקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, מסמיכה גם היא את בית המשפט לצרף אף מיוזמתו צדדים להליך בכדי להכריע בעניין שלפניו בשלמות וביעילות:

"בכל שלב משלבי הדיון רשאי בית המשפט או הרשם, לבקשת אחד מבעלי הדין או בלא בקשה כזאת ובתנאים שייראו לו, לצוות על...הוספת שמו של אדם...שנוכחותו בבית המשפט דרושה כדי לאפשר לבית המשפט לפסוק ולהכריע ביעילות ובשלמות בכל השאלות הכרוכות בתובענה."

11. אכן, "כדי שבית המשפט יוכל לפסוק בשאלות האמיתיות שבמחלוקת, חובה עליו להידרש לשאלות אשר לא בהכרח מצויות במלוא היקפן בפני הצדדים, ומידע עליהן ניתן ללמוד על ידי גורמים חיצוניים לצדדים, אשר יכולים לפרוס בפני בית המשפט תמונה אמיתית ומדויקת יותר על ההשלכות הרחבות של העתירה על הציבור" (עת"מ (נצ') 2838-04-15 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' שלום שלמה ואח' (פורסם בנבו, 23.5.2015)).

12. בעניין קוזלי נקבעה רשימה בלתי ממצה של קריטריונים ושיקולים להחלטה אם לצרף גוף או אדם כ"ידיד בית משפט", ביניהם: התרומה הפוטנציאלית של המבקש לדיון ולאינטרס הציבורי, מהות הגוף המבקש ומומחיותו, ניסיונו והייצוג שהוא מעניק לאינטרס שבשמו הוא מבקש להצטרף, סוג ההליך והפרוצדורה הנוהגת בו, מהות הצדדים הישירים להליך, השלב בו מוגשת בקשת

ההצטרפות ומהות הסוגיה העומדת להכרעה (שם, בעמ' 555). המבקשת עונה על הקריטריונים האמורים:

התרומה הפוטנציאלית של המבקש לדיון ולאינטרס הציבורי-

13. כאמור לעיל, ברשות המבקשת מצוי מידע וידע שאינו נמצא בהכרח ברשות העותרים, באשר להתנהלות המשיבים בשנים האחרונות בכל הנוגע להכנסת ציוד דו-שימושי לרצועת עזה. בכך המבקשת יכולה לתרום משמעותית לדיון בעתירות **ולאינטרס הציבורי של הבטחת חוקיות ותקינות התנהלות המשיבים** בכל הנוגע להחרמת ציוד "דו-שימושי". לצד זאת קיים אינטרס ציבורי מובהק בהגברת **השקיפות והפומביות** של אופן פעילות המשיבים, לשם מניעת הכשלה של ציבור גדול של סוחרים באמצעות שימוש ברשימות ונהלים עמומים ובלתי מובנים.

14. נוסף על כך, מבקשת להציג בפני בית המשפט את **האינטרס הציבורי הישראלי בהבטחת אספקה שוטפת של סחורה אזרחית לרצועת עזה, ובחיזוק הכלכלה והתעשייה של רצועת עזה**. במובן זה מבקשת המבקשת להציג בפני בית המשפט את ההשלכות הרחוביות הנובעות מההגבלות על הכנסת סחורה לרצועת עזה ומהחרמת רכוש פרטי של תושבי עזה, רכוש הנחשד כ"דו-שימושי". **מגבלות והחרמות אלו, המתרחשות בהיקפים הולכים וגדלים בתקופה האחרונה, פוגעות ביכולתם של תושבי עזה להתפרנס בכבוד ומביאה רבים מהם לאבטלה ופת לחם**. היא מביאה לסגירת עסקים ואף להפסקת ייצור בענפי תעשייה שלמים. היא פוגעת ביכולתה של רצועת עזה להשתקם מבחינה כלכלית- אינטרס ישראלי מוצהר ומובהק. צירוף המבקשת וקבלת חוות דעת כתובה מטעמה, יתרום משמעותית לקידום אינטרסים אלו.

מהות הגוף המבקש ומומחיותו-

15. כאמור, המבקשת הינה עמותה רשומה בישראל, הפועלת מזה יותר מעשור לקידום חופש התנועה של תושבי עזה ולקידום האחריות של ישראל על תחומי החיים בהם היא עודנה שולטת ברצועת עזה. במהלך שנות פועלה, העמותה פיתחה מומחיות בכל הנוגע לרצועת עזה ומחקרה על אודות הכלכלה, התעשייה והחברה האזרחית ברצועת עזה, כמו גם פעילותה לחשיפה ושינוי של מדיניות המשיבים כלפי תושבי עזה, זוכים להערכה ולהוקרה. יצוין כי בית המשפט הנכבד קבע בעבר כי:

"אנו מאמינים בכנות העותרת 4 [עמותת גישה, מ.ל] ובעניין הציבורי האמיתי שיש לה, ושבמסגרתו היא משקיעה את הטרחה והמאמץ" (בג"ץ 11120/05 **חמדאן ואח' נ' אלוף פיקוד הדרום**, פס' י"ב (פורסם בנבו, 7.8.2007). ר' גם עע"מ 4620/11 **קישאוי ואח' נ' שר הפנים**, פס' 13 (פורסם בנבו, 7.8.2012)).

ניסיונו והייצוג שהוא מעניק לאינטרס שבשמו הוא מבקש להצטרף-

16. לשם מימוש תפקידיה, המבקשת עומדת בקשר שוטף עם מגוון רחב של קהלים, ביניהם יחידים וחברות, ארגוני חברה אזרחית, מובילי המשק והכלכלה ברצועת עזה, יצרנים, תעשיינים וסוחרים הפועלים ברצועת עזה. כל אלו הביעו בפני המבקשת את תרעומתם, מורת רוחם וחוסר הבנתם את

התנהלות המשיבים בשנים האחרונות ביחס להכנסת סחורות לרצועת עזה. **לפיכך, המבקשת מאמינה כי ביכולתה לייצג נאמנה את האינטרס הציבורי שבצמצום הגבלות הכניסה של סחורה לרצועה, חיזוק האוכלוסייה האזרחית המתגוררת בה והגברת השקיפות לגבי נהלי המשיבים.**

סוג ההליך והפרוצדורה-

17. העתירות נשוא הבקשה הן עתירות פרטניות לביטול צווי החרמה שהוציאו המשיבים ביחס לסחורה שבבעלות העותרים, תושבי עזה. אמנם בעתירות לא נדרש סעד עקרוני, אך הן מעלות סוגיה רחבה וחשובה הנוגעת למדיניות המשיבים ביחס לציוד "דו-שימושי" ולסמכותם להחרים ציוד הנחזה ככזה.

מהות הצדדים הישירים להליך-

18. כאמור, העותרים הנם תושבי רצועת עזה. הם אינם אזרחי ישראל ועברית אינה שגורה בפייהם. הם עוסקים למחייתם בתעשייה ובמסחר וסחורות שביקשו להכניס לרצועת עזה הוחרמו לטובת מדינת ישראל. בניגוד לתיקי החרמות אחרים, אין מדובר כאן בסוחרים או מובילים ישראלים אלא באנשים שאינם בקיאים בחוק הישראלי או בנהלי המשיבים (העלומים) לעניין הכנסת ציוד דו-שימושי. מולם עומדים המשיבים, נציגי משרד הביטחון והמתפ"ש. הצטרפות המבקשת לא תפגע בצדדים לעתירה או בזכויותיהם ואך תבקש להוסיף על הטענות שנטענו בעתירה, ולהציג את האינטרס הציבורי שבצמצום הגבלות על הכנסת ציוד דו-שימושי לרצועת עזה.

19. יובהר כי העותרת אינה נוקטת עמדה באשר לצדקת פעילות העותרים או המשיבים במקרה העובדתי של העתירות דנן, וכמובן שהיא מתנגדת באופן עקרוני ונחרץ לניצול לרעה של החוק הישראלי לצורך חיזוק ותמיכה בפעילות ארגוני טרור המבקשים לפגוע בביטחון המדינה ואזרחיה. המבקשת אך מבקשת להציג בפני בית המשפט את הפן המשפטי של הנושא הנדון ואת ההשלכות רחבות ההיקף מהתנהלות המשיבים בכל הנוגע להחרמות סחורות המיועדות להיכנס לרצועת עזה.

השלב בו מוגשת הצטרפות-

20. משום שהבקשה מוגשת לפני שהתקיים דיון בעתירה ולאחר שהוגשה תגובת המשיבים, הצטרפות המבקשת לא תכביד על ההליך ולא תפגע ביעילותו או בהתקדמותו. להיפך, בהצטרפות המבקשת יש כדי לתרום משמעותית לניהול דיון פורה ומעמיק בנושא.

מהות הסוגיה העומדת להכרעה-

21. כאמור לעיל, החרמת סחורה של תושבי עזה, שהיא הפעולה הנתקפת בעתירות דנן, אינה דבר של מה בכך אלא יש בה משום פגיעה קשה מאוד בזכות הקניין של העותרים. היא גם אינה פעולה חריגה הננקטת על ידי המשיבים זו הפעם הראשונה. **בשנים האחרונות המשיבים תופסים ומחרימים סחורות רבות של תושבי עזה, בתואנות שונות ומשונות ולא רק כאשר ישנה הוכחה לחשד לביצוע עבירה עם הסחורה המוחרמת.** כך, כמויות רבות של סחורה אזרחית המיועדת

למסחר ולתעשייה ברצועת עזה אינן מגיעות ליעדן, וגלגלי הקידמה והתוצרת בעזה קופאים על שמריהם. מאות אלפי שקלים, אם לא מיליוני שקלים, ששולמו על ידי התושבים עבור הסחורות הללו, יורדים לטמיון. מן הצד השני, מחסני משרד הביטחון מתפוצצים מסחורות שכניסתם לעזה נמנעה. כפי שנמסר לנו, **לאחר ההחרמה מדינת ישראל עושה שימוש כראות עיניה בסחורה-מעבירה אותו לידי כוחות הביטחון לשימוש עצמי, מוכרת אותו למרבה במחיר או משמידה אותו.** כך, לא פעם ישראל מרוויחה ומתעשרת מהסחורות המוחרמות של תושבי עזה.

22. החרמת הסחורות של העותרים בעתירות נשוא הבקשה לא נעשתה בחלל ריק. היא חלק מפרקטיקה רחבה יותר של המשיבים אשר פועלים בחוסר שקיפות מוחלטת ועמימות בנוגע לרשימות הציוד הדו-שימושי ולפרוצדורה להגשת בקשות לרישיון מוקדם. על בית המשפט הנכבד להתחשב בכך שפעמים רבות לתושבי עזה אין כל דרך לדעת אם ציוד שהכנסתו לעזה התבקשה הוא ציוד שהמשיבים יגדירו "דו-שימושי". בנסיבות אלו, הסנקציה של החרמת הציוד לטובת מדינת ישראל היא במיוחד בלתי סבירה ובלתי ראויה.

23. לאור כל האמור לעיל, ולנוכח מהות הסוגיה העומדת לפתחו של בית המשפט, מתבקש בית המשפט הנכבד להעניק למבקשת רשות להצטרף לעתירות **כידיד בית המשפט** ולאפשר לה להגיש חוות דעת כתובה לפני קיום הדיון בעתירות ביום 20.3.2017, וכן לטעון בעל-פה במהלך הדיון, הכל בהתאם לקביעת בית המשפט הנכבד.

24. עמדת ב"כ העותרים, עו"ד רעות אביטל להגשת הבקשה: "מסכימה להגשת הבקשה".

25. עמדת ב"כ המשיבים, עו"ד אבינעם סגל אלעד להגשת הבקשה: "המשיבים מתנגדים לבקשה ויבקשו להגיש את טעמי התנגדותם בנפרד".

מיכל לופט, עו"ד
ב"כ המבקשת

22.2.2017